Scrisoare deschisă lui Ion Bogdan

cu ocazia celei de a doua plecări în Franța, care nu s'a arătat impresionată de odiseia lui

...ai devenit în timpul cel mai scurt eroul romantic al ziarelor de sport și redactorii vor trebui să-ți poarte veșnică recunoștință pentrucă ai contribuit în sdrobitoare măsură la rezolvarea unui început de iarnă sărac în știri de football ca oricare alt început de iarnă.

Ai plecat pentru a doua oară în Franța după ce, la fel ca și prima dată, ai luat în piept pe toți acei cari erau împotriva proectului tău sau te sfătuiau să renunți la el.

Eroic, dar mai ales încăpățânat, te-ai suit în expresul de Paris ca oricare dintre cavalerii medievali, cari plecau în Cruciadă, contra sfaturilor bătrânilor diplomați, pentru cari aceasta era o simplă afacere fără profit.

Ziarele — aspectul modern al anticeior cronici — scriu despre tine că faci antrenamente la două cluburi odată — nesocotind cu aceeași completă frenezie postulatele fizicii moderne — că vrei să pleci în America de Nord sau sub soarele tropical al unei insule din Mările Sudului.

Aventura ta, devenită legendă, preocupă pe toți cei cari se extaziază în fața romantismului și-ți câștigă, cum am spus la început, dragostea autentică și eternă a redactorilor rubricilor de football.

Dar să ne coborîm — fie și pentru un moment infim — din nourii unui eroism inutil și mai ales copilăresc, pentru a judeca sub temperatură normală un iucru isbutit la temperatură de cuptor înalt.

Prima dată ai plecat protestând cu forță elementară că esti împiedicat de a-ți urma studiile în celebrele universități franceze. Această sete de învățătură, care aruncase footballul pe un plan atât de inferior, a primit acum o desmințire categorică.

Ai plecat scumpul meu Bogdan pentru a deveni jucător profesionist. Ceia ce nu poate fi desigur o culpă prea serioasă pentru unele mentalități economice.

Știu, pentrucă am luat parte la formarea ta, că ești un jucător foarte talentat, așa cum avem puțini de tot în această țară a noastră, dar mai știu că dacă ai ajuns jucător mare se datorează în bună parte ambiției tale, care de foarte mule ori este enormă.

Ți-aduci aminte cât te-am rugat să nu pleci dela Unirea Tricolor. Voiai să ajungi jucător mare și ți-am spus atunci că poți deveni un footballist de valoare chiar dacă rămâneai în clubul care te formase. Dar auziseși că Rapidul face echipă formidabilă și la gândul că poți juca alături de Baratcky și Auer ai plecat pentru... 500 lei diferență de salariu.

A fost prima dată, când ai fost prea ambițios.

De data aceasta ai fost pentru a doua oară prea ambițios.

Ai plecat din nou în Franța deși la Rapid ți s'a oferit un serviciu, care ți-asigura continuitatea studiilor și a traiului după ce încetai să mai fii un footballist bun pentru divizia națională.

...aventura ta poate avea explicații frumoase. Blazate, entuziaste, economice sau romantice, ele sunt toate false. Iartă-mă că-ți spun lucrurile deadreptul și fără cel mai mic menajament dar, între doi footballiști, cari se cunosc de atât de mult timp încât unul din ei nici nu știa să joace football, când a început această cunoștință, se impunea cea mai desăvârșită sinceritate.

Ai plecat pentrucă nu ai fost pus în echipa națională care se deplasa la Praga pentru a juca contra Cehoslovaciei.

Meritai poate să figurezi în formația naționalei. Dar lucrul acesta are o importanță minimă. Știu că ambiția ta a fost lovită de această omisiune datorată — după cum susțineai tu și poate fi adevărat — unor cauze foarte puțin tehnice dar de aici până a pleca în Franța, fără umbra unui angajament, riscând studiile și situația ta de mai târziu, este cale foarte lungă.

Pentru tinerii de azi Europa este prea mică și este deasemenea adevărat că, cine nu poate renunța, la un moment dat, total, nu poate spera în isbândă.

Dar, situația ta era departe de a fi disperată. Ai 24 de ani și drumul era larg deschis înaintea ta. Ai dat cu piciorul — și nu din cauza instinctului tău de footballist — oricărei situații ce-o puteai avea aici în țară și ai plecat cu ochii mai mult închiși decât deschiși.

Și doar nu mai erai atât de naiv.

Dar acum s'a întâmplat ceia ce nu trebuia să se mai întâmple.

Vino înapoi la București. Te vom primi cum a primit părintele biblic pe fiul risipitor, plecat să petreacă în lume și a rămas... pe tuțe.

Vom tăia vițelul cel mai gras și vom prăznui, ortodox, reîntoarecerea ta. Îți vom ierta totul și bucuria va fi neștirbită.

...pentrucă ai fi fost pierdut și te-ai regăsit la timp.

Al tău

Petre Steinbach

4.21.31

este numărul de telefon al redacției ziarului nostru

Burdan

a cerut din nou deslegare din România

Deși n'are nevoe de ea...

Burdan, deși e plecat de mult în Franța, nu și-a aranjat încă situația și aceasta, pare-se, pentrucă gruparea Excelsior nu pare dispusă să-l angajeze.

Cel puțin așa rezultă din noua intervenție a fostului venusist, la București. Într'adevăr, gruparea Excelsior cerându-i deslegarea din partea clubului Venus, Burdan s'a adresat din nou FRFA-ului, care-i va satisface cererea.

In realitate, Burdan nu mai are nevoe de această deslegare, din moment ce federația i-a trimes extrădarea.

Dar — cine știe? — francezii or fi mai formaliști...

Turneul în Orient?

Un mare mister...

Firele telefonice cu Istanbul continuă să fie deranjate, astfel că rezultatele echipei române nu se cunosc

Și eri firele telefonice cu Istanbul au fost deranjate, astfel că nici al doilea rezultat al selecționatei divizionare nu-l putem anunța. In plus, n'au sosit nici telegramele expediate după match de conducătorii expediției române.

Cum se vede, turneul selecționatei divizionare se desfășoară în cea mai perfectă discreție.

CITIȚI

„TRUP și SUFLET"

Zagreb și Belgrad

în luptă pentru reședința comitetului olimpic jugoslav

ZAGREB, 26. — De mai multă vreme presa iugoslavă înserează unele notițe privind neînțelegerile din sânul comitetului olimpic iugoslav, iar acum câteva zile a anunțat chiar demisia din acest comitet a membrilor federației de football.

Toate acestea nu sunt decât urmarea luptei care durează de câțiva ani între cele două mari centre sportive iugoslave — Zagreb și Belgrad — pentru întâietatea în comitetul olimpic, care are sediul la Zagreb.

După demisia federației iugoslave de football, a intervenit o perioadă de calm, întreruptă pe neașteptate, acum două luni, de publicarea unei scrisori a președintelui comitetului olimpic internațional, contele Baillet-Latour, adresată unui membru din Belgrad al comitetului olimpic internațional, generalul Gjukic, căruia îi exprimă părerea sa despre situația comitetului olimpic iugoslav, precizând că d-sa socotește că reședința ar trebui să fie la Belgrad, capitala Iugoslaviei.

CROAȚII SE SUPARA

Această scrisoare a provocat cum ne putem ușor închipui, cea mai vie reacțiune în sânul cercurilor sportive din Zagreb, care au găsit-o inoportună.

Croații arată că din 14 federații, 10 au reședința la Zagreb, 3 la Belgrad și una la Lubliana, că Zagreb deține sefia în șapte ramuri sportive olimpice, Belgradul în 4, iar celelalte sunt împărțite între alte centre.

Tot felul de declarații, dispute și polemici s'au născut în jurul scrisorii contelui Baillet-Latour, care în realitate nu era decât un răspuns cu totul particular la o scrisoare a generalului Gjukic.

SARBII CEDEAZA

Dându-și seama că o asemenea situație încurcată ar putea să aducă daune grave vieții sportive, dar mai ales pregătirii atleților jugoslavi pentru olimpiada din Helsinski, generalul Gjukic, care provocase noua deslănțuire a luptei, s'a văzut silit să trimită președintelui comitetului olimpic jugoslav — dr. Hadji — următoarea scrisoare:

„Fiind prea scurt timpul de pregătire pentru olimpiada din Helsinski, deoarece ne rămâne mai puțin de un an, găsesc necesar:

a) să se întrerupă discuția asupra comitetului olimpic jugoslav iar chestiunea să se amâne după olimpiada din 1940;

b) actualul comitet olimpic jugoslav să-și continue munca de pregătire pentru olimpiada din 1940, iar acest comitet să fie susținut și încurajat de toți sportivii jugoslavi. Din partea mea, voiu susține întru totul și cu cea mai mare energie opera actualului comitet olimpic jugoslav cu sediul la Zagreb".

Cum rezultă din scrisoare, acest fel de armistițiu va dura până după olimpiada din 1940.

Antrenorii vor obține o aprobare provizorie

urmând ca mai târziu să fie selecționați și o comisie să rezolve cererile lor

Problema antrenorilor și în special a celor străini, care au înaintat F.R.F.A.-ului cereri pentru a fi recunoscuți, și pentru autorizație de a activa în țară (în total cca 60), n'a fost încă rezolvată de federație.

In cursul acestei ierni însă, — după cum suntem informați — chestiunea va fi tranșată. Se va numi probabil o comisie care să rezolve cererile, iar până atunci antrenorii vor obține o aprobare provizorie de a activa.

Pe de altă parte se va căuta și o modalitate de a tria antrenorii și se pare că FRFA va recurge la un examen.